

Bragt i JP den 24. august 2013

*Af cand. merc. Jens G. Friis
Indehaver af Strat & Co
Vesterbrogade 14A 4. tv
1620 København V.*

Halalmærkning og den indre svinehund

Da jeg for efterhånden mange år siden var kommunikationsdirektør i kyllingeslagteriet Danpo, rasede der også en halaldebat i medierne. Dengang var det det af daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen udnævnte "ikke stuerene" Dansk Folkeparti, der førte an i debatten.

Det gør partiet såmænd stadig, men nu flankeret af den nuværende statsminister, der jo som bekendt er partikollega med Poul Nyrup. Dansk Folkeparti er for længst blevet erklæret for stuerent – og det har det såmænd været hele tiden. For et parti, der er valgt ind i det danske folketing, er vel pr. definition stuerent?

Grundlæggende er halalmærkning en meget enkel sag, om end der skjuler sig en noget anden debat i kulissen. For havde man viljen, kunne både skoler, børnehaver, sygehuse og andre institutioner jo sagtens tage hensyn til både muslimer og alle andre, der ikke ønsker, at kødet skal have en bøn med på vejen. Det handler udelukkende om logistik og kroner – og jeg medgiver gerne, en lidt bøvl i logistik.

Uanset om man er fra Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne eller fra De Radikale, bør man vel respektere begge synspunkter åbent og ærligt i stedet for at begynde at politisere med emnet. For det åbne spørgsmål om danskhed og danske værdier er vel, om vi kan/vil rumme begge dele? Om vi vil tage det bøvl, der følger med.

Værdipolitik pakket ind i fars

Faktum er vel desværre, at Helle Thorning-Schmidt blot indtager synspunktet om en frivillig halalmærkning, fordi der kan hentes potentielle stemmer fra DF, ligesom DF i alle årene lige præcis har kapret muslimfjendske socialdemokrater på sin hårde antimuslimske retorik. De Radikale indtager naturligvis standpunktet "der-er-vigtigere-emner-end-halalmærkning" af den simple årsag, at det er det eneste, "rigtige" radikale vil høre. Derfor tager både Socialdemokraterne og De Radikale gerne en lille regeringskonflikt på emnet i stedet for at forholde sig til substansen; nemlig at der er tale om et hardcore værdipolitisk emne pakket ind i frikadellefars. Det ved De Radikale, det ved Socialdemokraterne – og SF for den sags skyld.

De tør åbenbart ikke tage et regeringsinitiativ, for det er som at stikke hånden ind i en hvepsere. Hvepsere er ikke halalmærkning, men til gengæld de strømninger, der har fået emnet op på stegepanden, og som i den grad appellerer til den indre svinehund, som regeringen åbenbart ikke ønsker at tage livtag med. Så måske er det den indre svinehund, der nu er blevet stueren.